

Darius Matuliauskas

Parasparnio pilotas, muzikos klausytojas

El. paštas: darius.matuliauskas@gmail.com.

Nesu didelis garso aparatūros žinovas. Tačiau man patinka klausyti. Klausytis kai *girdi*. Šiandien mane aplankė tas jausmas, kad iki šiol *negirdėjau*. Tiesą sakant, iki šiol terminai *scena* ar *instrumentų atskyrimas* man buvo tik nuvalkiotos audiofilinėse svtainėse sutinkamos frazės, naudojamos parduoti brangius žaislus. Maniau kad žmogui iš gatvės sunku būtų pajauti skirtumą. Tačiau šiandien aš *išgirdau*. *NIDA* yra kažkas ne iš šio pasaulio. Iš pasaulio, veikiančio pagal griežtai apibrėžtus ir išmatuojamus techninius parametrus. Galėčiau tai palyginti su kosminiais laivais - supranti jog už kiekvieno sprendimo stovi mokslinis pagrindimas, tačiau sunku aprėpti visumą tol, kol to nepatiri. Ir aš šiandien tai patyriau.

Mano lūkestis važiuojant į perklausą pas p. Česlovą buvo įsitikinti, kad kokybiška garso sistema gali natūraliai atkurti žmogaus balsą. Bet aš išgirdau daugiau, daug daugiau. Esu turėjęs reikalų su fotografija. Ten viskas aišku - yra šviesą surenkanti laikmena (foto juosta ar skaitmeninis sensorius), po to ši užfiksuota informacija yra apdorojama tam, kad suteiktų norimą atspalvį. O tada vaizdas atspaudžiamas popieriuje ar demonstruojamas monitoriuje. Panašu kad su garsu yra taip pat, nes *NIDA* irgi leidžia išgirsti visus šiuos etapus - pradedant koncertų sale ar studija, garso operatoriaus įsiterpimu ir sprendimu įrašui suteikti būtent tokią spalvą. Nuostabiausia tai, kad gali net išgirsti operatoriaus klaidas.

Pink Floyd - Grantchester Meadows. Aha, musė. Tiesą sakant, bitė. Kai kas girdi ir upelio čiurlenimą. Tik išrinktieji susipažins su už upelio stovinčiais ir besišnekučiuojančiais praeviais. Klausantis to per *NIDA* net kvepia pieva vidurvasarį. Ir šlepetės. Kurios, tiesa, neskamba natūraliai. Ir čia galime kaltinti garso operatorių. Bet ne *NIDA*. Kadangi prieš tai girdėjau kaip ji atkuria *Sennheiser* mikrofonu įrašytą skardinių garažo durų dunksėjimą. Tai skamba *tikrai*. Net kvepia tepalu.

Tai galėjo būti eilinis *Big bendo* įrašas. Bet luktelkite. Galima klausytis tiek kartų kiek instrumentų groja įrašė ir girdėti juos kiekvieną atskirai. Nes - dėmesio, panaudosiu nuvalkiotą terminą - yra tobulas *instrumentų atskyrimas*. Ar dabar jau galiu laikyti save audiofilu? Tiek to, žingsnis atgal - mano nusivylimui, *scena* nėra platesnė nei plotis tarp garso kolonėlių. Bet tai tiesiog paprastas akustikos mokslas – kitaip neturi būti. Na, aišku, tol kol nepradeda loti tas šuo iš *Roger Waters - Amused to Death*. Burtai? Ne, Česlovas paaiškina - tiesiog psichoakustiniai triukai ir tai paaiškinama moksliskai („*Gūglas*“ žino apie *Q-Sound*).

Didžiausias šokas? Grįžus namo ir pasileidus tuos pačius įrašus per savo didžiausią investiciją į garso sistemą - *Focal Electra*. *Excuse moi, Focal*, man neteko pajusti *Grande Utopijų*. Tačiau aš tik galiu palinkėti joms būti panašiomis į *NIDA*.

Beje, pabaigai - *Spotify* kokybės daugiau nei pakanka. Ir ne, nereikia pirkti laidų už tūkstančius. Visa esmė kolonėlėse.

Lenkiu galvą prieš Česlovą Paplauską. Ačiū už puotą ausims.